

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120208754
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1120208754.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v spore žalobcu: A. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. Č.. XXX, XXX XX C. právne zastúpený JUDr. Ladislav Csákó, advokát, Advokátska kancelária Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 18.05.2020 domáhal proti žalovanému zaplata sumy vo výške 10.000,- eur s príslušenstvom titulom náhrady nemajetkovej ujmy podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v dôsledku nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru SR spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v stanovenej lehote. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/73/17 zo dňa 17.09.2018 bol odsúdený pre pokračovací zločin týrania zverenej osoby a blízkej osoby podľa § 208/1a, § 3d Trestného zákona a pre zločin vydierania podľa § 189/1, 2b Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Na základe podaného odvolania žalobcom v postavení obžalovaného a odvolanie prokurátora rozhodol vo veci Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením sp. zn. 3To/156/18 zo dňa 28.11.2018 tak, že v časti podaného odvolania prokurátora vyhovel a odvolanie žalobcu zamietol. Žalobca v postavení odsúdeného podal proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/156/18 zo dňa 28.11.2018 dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6 Tdo 40/2019 zo dňa 26.02.2020 odmietol. Žalobca bol právoplatne odsúdený a usvedčovaný na základe jediného priameho dôkazu a to výpovede bývalej priateľky I. H., pričom jej usvedčujúce tvrdenia neboli náležite objektivizované inými dôkazmi. V priebehu trestného konania sa žalobca v auguste 2017 obrátil na Okresnú prokuratúru Revúca s hromadným trestným oznámením na I. H., súčasťou ktorého bolo i oznámenie vo veci trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorý dielči skutok bol odstúpený, podľa miestnej a vecnej príslušnosti na Odbor kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Revúca, kde vec bola vedená pod ČVS: ORP-246/VYS-RA-2017. Vyšetrovatelka po preverení trestného oznámenia žalobcu a dokončení objasňovania dospela k záveru, že v danom prípade nie je dôvod na začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia, a preto vec postupom podľa § 197 ods. 1 písmeno a) Trestného poriadku, uznesením zo dňa 04.10.2017 odovzdala Okresnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol v tom čase obžalovaný

za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby navrhol v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Revúca sp. zn. 1T/73/2017 vykonať dokazovanie aj pripojením a preskúmaním vyšetrovacieho spisu OR PZ SR - OKP Revúca ČVS:ORP-246/VYS-RA-2017, keď z dokazovania v tej veci vyplýva, že nie on, ale práve poškodená I.Í. H. sa voči nemu správala počas ich vzťahu spôsobom, ktorý sa vymykal z bežného rámca a z noriem spoločenského správania. Vyšetrovací spis napriek opakovaným písomným a ústnym žiadosťiam však nebol pripojený a oboznámený v trestnej veci žalobcu, čo samo o sebe malo za následok nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy. Keďže žalobca nemal vedomosť ako bola I. H. za svoje skutky riešená, požiadal písomne žiadosťou zo dňa 07.06.2018 Okresný úrad Rimavská Sobota o poskytnutie informácii ohľadne priestupkového konania. Okresný úrad Rimavská Sobota oznámil žalobcovi listom zo dňa 05.11.2018, že žiadny spisový materiál im odstúpený nebol. Predmetná vec bola ukončená policajným orgánom dňa 04.10.2017 uznesením podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, ale spisový materiál bol zaslaný príslušnému okresnému úradu na prejednanie priestupku približne po uplynutí jedného roka, teda značne oneskorene. Žalobca podal sťažnosť na nesprávny úradný postup vyšetrovateľky príslušného Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Revúca Odbor inšpekčnej služby Stred, Úradu inšpekčnej služby sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorý sťažnosť žalobcu podľa obsahu vyhodnotil ako trestné oznámenie z podozrenia spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Trestné oznámenie následne bolo uznesením vyšetrovateľky ČVS: SKIS-466/OISS-V-2018 zo dňa 10.12.2018 podľa § 197 ods. 1 písm. d) odmietnuté. Na základe žalobcom podanej sťažnosti voči uzneseniu rozhodla Okresná prokuratúra v Revúcej uznesením zn. 1Pn 258/18/6608-4 zo dňa 24.01.2019 tak, že uznesenie vyšetrovateľky odboru inšpekčnej služby zrušila a rozhodla, aby vo veci znovu konala a rozhodla. V súlade s rozhodnutím a pokynom prokurátora Okresnej prokuratúry v Revúcej bolo vydané uznesenie ČVS: SKIS-466/OISS-V-2018 zo dňa 28.02.2019, ktorým bolo trestné oznámenie z podozrenia zo spáchania zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 197 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku odovzdané na disciplinárne konanie riaditeľovi Okresného úradu Policajného zboru Revúca, nakoľko skutok vyšetrovateľky vykazoval znaky disciplinárneho previnenia. Podľa žalobcu zohľadňujúc uvedené skutočnosti došlo k závažnému pochybeniu a nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nečinnosti príslušného štátneho orgánu pri výkone verejnej moci, keďže vyšetrovací spis ČVS: ORP-246/VYS-RA-2017 bol odoslaný na priestupkové konanie po uplynutí približne jedného roka po jeho ukončení. V prípade žalobcu vznikli zbytočné prietahy v konaní, ktoré žalobcovi spôsobili aj nemajetkovú ujmu. Vec vedená pod sp. zn. ČVS: ORP-246/VYS-RA-2017 bola ukončená na odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej dňa 04.10.2017 uznesením podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku odovzdaním veci Okresnému úradu Rimavská Sobota, Odboru všeobecnej vnútornej správy na priestupkové konanie. Spis však bol zaslaný okresnému úradu až dňa 12.10.2018, teda s ročným oneskorením. Navyše podľa žalobcu predmetný spis mal byť nosným dôkazom o nevine žalobcu v trestnej veci, v ktorej bol obžalovaný a následne aj odsúdený, keď podľa žalobcu je vylúčené, aby týraná osoba sa zároveň dopúšťala násilným konaním na tyranovi, čo potvrdili znalci z odboru psychológie. Vyšetrovací spis bol zaslaný okresnému úradu na prejednanie a rozhodnutie až po odsúdení žalobcu v trestnej veci sp. zn. 1T/73/2017 zo dňa 17.09.2018, čím mu bola znemožnená účinná obhajoba v plnom rozsahu. Uvedený postup vyšetrovateľky ako nezákonný vyhodnotil aj prokurátor Okresnej prokuratúry v Revúcej, ktorý pôvodné uznesenie vyšetrovateľky Odboru inšpekčnej služby o odmietnutí trestného oznámenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa zrušil. V uznesení tiež skonštatoval, že spis bol zaslaný v neprimeranej lehote. Postup vyšetrovateľky bol vyhodnotený ako disciplinárne previnenie a disciplinárne konanie bolo ukončené disciplinárnym opatrením, písomným pokarhaním vyšetrovateľky. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade preverovania trestného oznámenia žalobcu a následného postupu pri jeho odstúpení boli porušené zákonné povinnosti vyplývajúce najmä z § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. a zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore a Trestného poriadku, pričom za nesprávny úradný postup bola vyšetrovateľka aj disciplinárne potrestaná. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a na jeho následok v súkromnom, osobnom a pracovnom živote žalobcu, žalobca listom zo dňa 11.11.2019 požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky listom zn. KM-OPS1-P-139/2019 zo dňa 22.01.2020 oznámilo, že žiadosť považuje za nedôvodnú, vo veci neboli naplnené základné zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca ďalej uviedol, že nesprávnym úradným postupom boli zároveň porušené jeho základné práva na spravodlivé konanie a právo na obhajobu. Počas nečinnosti bol väzobne stíhaný a nie je pochybnosť, že väzba v prípravnom konaní a v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas a dĺžka väzby nesmie byť neprimeraná. Podľa žalobcu v jeho

prípade bolo porušené aj právo na osobnú slobodu nečinnosťou a nesprávnym úradným postupom, keď namiesto konania ex officio, bez zbytočných odkladov a v súlade so zákonom bol dôležitý spisový materiál, ktorý mal byť podstatným dôkazom o nevine žalobcu v trestnej veci, odoslaný príslušnému Okresnému úradu na prejednanie až s ročným omeškaním, čím boli tiež porušené jeho práva na účinnú obhajobu. Žalobcovi vznikla z dôvodu, že bol nezákonne vo výkone trestu odňatia slobody okrem majetkovej škody aj nemajetková ujma, keďže si nemohol dlhé roky užívať osobnú slobodu, venovať sa svojej rodine, deťom a koníčkum. V dôsledku nesprávneho úradného postupu sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur z dôvodu, že bol vzatý do väzby ako príslušník policajného zboru, ktorý pôsobil v obci, kde každý každého pozná. Sám sa ťažko vyrovnáva so samotným uloženým trestom a aj so značnou mierou zníženia jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti. Zníženie jeho cti a vážnosti v spoločnosti a aj v profesnej činnosti žalobca pociťuje od samého začiatku trestného stíhania, pričom táto situácia zasiahla aj jeho rodinu tak po stránke psychickej ako aj finančnej, keďže v dôsledku trestného stíhania stratil svoje zamestnania. Podľa žalobcu je nesporné, že nesprávnym úradným postupom došlo k výraznému zásahu do jeho osobnostných práv, pričom s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo a vzhľadom na závažnosť následkov, ktoré žalobcovi vznikli v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení, samotné konštatovanie porušenia jeho práv nie je dostatočným zadosťučinením.

2. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Okrem iného uviedol, že v časti žaloby, v ktorej sa žalobca domáha náhrady nemajetkovej ujmy za trvanie väzby nie je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky orgánom oprávneným konať v mene Slovenskej republiky a vzniesol námietku nedostatku svojej procesnej spôsobilosti na zastupovanie štátu v prejednávanej veci. Žalovaný tiež poukázal na zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. a uviedol, že štát podľa zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom. Predpoklady zodpovednosti za škodu, ktorá bola spôsobená nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci sú v súlade so zákonom č. 514/2003 Z.z. nesprávny úradný postup, škoda a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Všetky tri podmienky musia byť kumulatívne splnené. Podľa žalovaného v prejednávanom prípade existuje iba jeden predpoklad pre vznik zodpovednosti štátu a to suma, ktorú žalobca považuje za nemajetkovú ujmu. Žalovaný poukázal na to, že príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou (nemajetkovou ujmu) musí objektívne existovať. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a škodou existuje vzťah príčiny a následku. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, za ktorú je náhrada požadovaná. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť vyriešená iba v konkrétnych súvislostiach. Príčinná súvislosť musí byť priama a nesprostredkovaná. Príčinná súvislosť musí byť vždy s istotou preukázaná. Preukázanie príčinnej súvislosti zaťažuje žalobcu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal príčinnú súvislosť medzi údajným nesprávnym úradným postupom a nemajetkovou ujmu, ktorú požaduje. Žalobca nepreukázal kumulatívne naplnenie hmotnoprávných podmienok zodpovednosti za škodu, najmä príčinnú súvislosť, a teda zodpovednosť za škodu nevznikla. Nesprávny úradný postup prípadne protiprávny úkon musí byť priamou, bezprostrednou a nesprostredkovanou príčinou škody.

K uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy žalovaný uviedol, že žalobca tvrdenie, že mu bola údajným nesprávnym úradným postupom spôsobená nemajetková ujma nepreukázal, nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by preukázal svoje tvrdenie. Preukázanie nemajetkovej ujmy zaťažuje žalobcu. Dôkazy, ktorými je nevyhnutné preukázať nemajetkovú ujmu musia hodnoverne a bez pochybnosti preukazovať následky v podobe nemajetkovej ujmy. Žalobca nepreukázal, že priamo a bezprostredne mu v dôsledku údajného nesprávneho úradného postupu bola spôsobená nemajetková ujma, teda nepreukázal, že mu vznikli závažné následky v súkromnom, spoločenskom živote, že v značnej miere došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, priamo a jedine, údajným nesprávnym úradným postupom. Žalobca neunesol ani dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania nemajetkovej ujmy. Žalovaný tiež poukázal na skutočnosť, že nemajetková ujma v peniazoch sa nahrádza až vtedy, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalovaný tiež namietal nárok na uplatnené úroky z omeškania zo sumy 10.000,- eur, ktorú žalobca žiada ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu. Nárok na úroky z omeškania by mal žalobca jedine v prípade, ak by preukázal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a splnil zákonné predpoklady a to v prípade, ak by sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením nemajetkovej ujmy, na náhradu ktorej

by ho zaviazal súd vo svojom rozhodnutí. Žalovaný mal za to, že neboli naplnené základné predpoklady na vznik zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú orgánom pri výkone verejnej moci, a preto považoval žalobu za nedôvodnú.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe vyjadril a uviedol, že vo veci vedenej pod ČVS: ORP-246/VYS-RA-2017 na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej, ktorú žalobca inicioval, bolo dňa 04.10.2017 vydané uznesenie, na základe ktorého došlo k odovzdaniu veci spolu s celým vyšetrovacím spisom Okresnému úradu Rimavská Sobota, Odbor všeobecnej vnútornej správy, na priestupkové konanie. Spis mal byť nosným dôkazom o nevine žalobcu v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Revúca sp. zn. 1T/73/2017, vo veci v ktorej bol obžalovaný a odsúdený. V rámci dokazovania sa zistilo, že nie žalobca voči poškodenej, ale poškodená voči žalobcovi sa správala počas ich vzťahu spôsobom, ktorý sa vymyká z bežného rámca a z noriem spoločenského správania. Spis však bol vyšetrovateľkou PZ v Revúcej príslušnému okresnému úradu zaslaný na priestupkové konanie až s ročným oneskorením, dňa 12.10.2018 a to až po písomnom preverení v akom štádiu sa priestupkové konanie nachádza. Žalobca zdôraznil, že spis na priestupkové konanie bol zaslaný okresnému úradu na prejednanie a rozhodnutie až po odsúdení žalobcu Okresným súdom Revúca v trestnej veci sp. zn. 1T/73/2017, ku ktorému došlo dňa 17.09.2018, čím bola znemožnená účinná obhajoba žalobcu v plnom rozsahu tak ako to garantuje čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Postup vyšetrovateľky, jej nečinnosť, ako nezákonný postup vyhodnotil aj prokurátor Okresnej prokuratúry v Revúcej, ktorý zrušil pôvodné uznesenie vyšetrovateľky Odboru inšpekčnej služby o odmietnutí trestného oznámenia žalobcu z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Dozorujúci prokurátor skonštatoval v uznesení, že spis bol zaslaný v neprimeranej lehote. Konanie vyšetrovateľky, nesprávny úradný postup bol vyhodnotený ako disciplinárne previnenie. Náhrady nemajetkovej ujmy sa žalobca domáha za nesprávny úradný postup vyšetrovateľky Policajného zboru SR spočívajúci v jej nečinnosti, keďže dôležitý spisový materiál riadne a včas nedoručila príslušnému správne mu orgánu na priestupkové konanie, čo malo za následok, že tento spisový materiál nebol pripojený ako dôkaz preukazujúci nevinu žalobcu v jeho trestnej veci. Žalobca mal za to, že je preukázaná príčinná súvislosť, keďže nebyť nesprávneho úradného postupu (nečinnosti) orgánu verejnej moci, tak príslušný súd v trestnej veci by mal možnosť riadne sa oboznámiť s vyšetrovacím spisom, čo v konečnom dôsledku mohlo podstatným spôsobom zmeniť závery o vine/nevine žalobcu. Došlo však k nesprávne mu úradne mu postupu vyšetrovateľky Policajného zboru, ktorá bola za tento nesprávny úradný postup aj disciplinárne potrestaná. Príslušným orgánom konať v mene štátu je v prejednávanej veci Ministerstvo vnútra SR. Vychádzajúc z § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. uplatnenej nemajetkovej ujme a k existencii príčinnej súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 125/2019 zo dňa 27.08.2019, podľa ktorého nie je možné akceptovať taký postup súdu, ktorý odmietne náhradu škody priznať z dôvodu neunesenia dôkazného bremena ohľadne jej výšky poškodeným, lebo vlastný stav dôkaznej núdze má rovnaké príčiny ako samotné nezákonné rozhodnutie. Za situácie kedy žalobca nie je schopný presne určiť a preukázať výšku škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, pričom však preukáže a odôvodní, že mu taká škoda vznikla, nemôže súd rozhodnúť, že mu preto škoda nebude vôbec priznaná. Súd má určiť výšku vznikutej škody podľa spravodlivého uváženia a jednotlivých okolností prípadu. K nároku na úroky z omeškania žalobca uviedol, že žalovaný oznámil žalobcovi odmietnutie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku listom zo dňa 22.01.2020, a preto omeškanie s plnením peňažného dlhu vzniklo týmto dňom. Úrokov z omeškania sa žalobca domáha až odo dňa podania žaloby, a teda nárok na zaplatenie úrokov z omeškania je dôvodný.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca neuviedol žiadne nové rozhodujúce skutočnosti, a teda žalobu žiada v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť, nakoľko neboli naplnené základné zákonné predpoklady na vznik zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú orgánom pri výkone verejnej moci. Z obsahu žaloby ako aj z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že žalobcovi bola údajným nesprávne m úradne m postupom spôsobená nemajetková ujma. Žalobca však nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by preukazoval svoje tvrdenia. Žalobca nepreukázal, že priamo a bezprostredne mu v dôsledku údajného nesprávneho úradného postupu bola spôsobená nemajetková ujma, nepreukázal, že mu vznikli závažné následky v súkromnom, spoločenskom živote, že v značnej miere došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, priamo a jedine údajným nesprávne m úradne m postupom. Žalobca neunesol ani dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania nemajetkovej ujmy.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi - uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Tdo 40/2019 zo dňa 26.02.2020, uznesenie Ministerstva vnútra SR Sekcia kontroly a inšpekčnej služby úrad inšpekčnej služby odbor inšpekčnej služby Stred ČVS: SKIS-466/OISS-V-2018 zo dňa 10.12.2018, uznesenie Okresnej prokuratúry Revúca číslo 1 Pn 258/18/6608-4 zo dňa 24.01.2019, uznesenie Úradu inšpekčnej služby, útvár inšpekcie, odbor inšpekčnej služby Stred ČVS: SKIS-466/OISS-V-2018 zo dňa 28.02.2019, žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom zo dňa 11.11.2019, oznámenie Ministerstva vnútra SR vo veci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody č. KM-OPS1-P-139/2019 zo dňa 22.01.2020,

6. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe zhodných tvrdení strán sporu resp. tvrdení, ktoré neboli protistranou sporované za preukázané

6.1. Žalobca, v trestnom konaní obvinený, bol rozsudkom Okresného súdu Revúca zo 17. septembra 2018 sp. zn. 1T/73/2017 uznaný za vinného zo spáchania v bode 1. obžaloby zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) a písm. b) Trestného zákona, v bode 2. obžaloby zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) a písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) a § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 5 Trestného zákona a v bode 3. obžaloby zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 5 Trestného zákona. Obvinenému (žalobcovi) bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere ôsmich rokov a pre výkon trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd obvinenému uložil ochranný dohľad na dobu dvoch rokov a aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nepribližovať sa k poškodenej I. H. a maloletej N. H. na vzdialenosť menej ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydli. Na základe odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca a obvineného (žalobcu) proti uvedenému rozsudku rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. novembra 2018, sp. zn. 3To/156/2018 tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil vo výroku, ktorým bolo obvinenému uložené ochranné opatrenie - ochranný dohľad ako aj vo výroku, ktorým bolo obvinenému obmedzenie v zmysle nepribližovať sa k poškodenej a jej dcére na vzdialenosť menšiu ako 5 m, resp. k jej obydliu a odvolanie obvineného (žalobcu) zamietol. Obvinený (žalobca) proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu z 28. novembra 2018 sp. zn. 3To/156/2018 podal dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6 Tdo 40/2019 zo dňa 26. februára 2020 dovolanie obvineného (žalobcu) podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

6.2. Vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Stred uznesením zo dňa 10.12.2018 ČVS: SKIS-466/OISS-V-2018 zo dňa 10.12.2018 podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa podľa trestného oznámenia žalobcu mala dopustiť príslušníčka PZ služobne zaradená vo funkcii vyšetrovateľa na oddelení vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej tým, že v služobnom obvode Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej v priebehu trestného konania vedeného na oddelení vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej pod ČVS:ORP-246/VYS-RA-2017 nemala vo veci konať a postupovať podľa zákona a platných právnych predpisov, nemala predmetný spisový materiál zaslať včas na odbor všeobecnej vnútornej správy príslušnému okresnému úradu, čím mala naschvál zanedbať svoju povinnosť s úmyslom ublížiť žalobcovi a napomôcť I. H.Ó., ktorú mala podľa vedomosti žalobcu, veľmi dobre poznať, pričom podozrenie má vyplývať aj zo správania vyšetrovateľky k osobe žalobcu pri výsluchu voči jeho osobe, o čom mal podať sťažnosť, odmietol, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

6.3. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Revúcej uznesením zo dňa 24.01.2019 číslo 1 Pn 258/18/6608-4 vo veci podozrenia pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku zrušil na základe sťažnosti oznamovateľa (žalobcu) uznesenie vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Stred sp. zn. SKIS-466/OISS-V-2018 zo dňa 10.12.2018, ktorým podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietol vec podozrenia pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože je nezákonné a neopodstatnené. Zároveň vyšetrovateľovi Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Stred uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení prokurátor okrem iného uviedol,

že preskúmaním spisového materiálu zistil, že vyšetrovatelka rozhodla dňa 04.10.2017 o odovzdaní veci Okresnému úradu Rimavská Sobota na prejednanie priestupku, avšak až dňa 12.10.2018 bolo uvedené rozhodnutie aj so spisom zaslané Okresnému úradu Rimavská Sobota, čo je neprimeraná lehota. Skutočnosť, že vyšetrovatelka nedisponovala originálom vyšetrovacieho spisu nie je dôvodom na to, aby vec nebola predložená príslušnému orgánu na prejednanie a rozhodnutie. Prokurátor mal za to, že v danom prípade by sa mohlo jednať o disciplinárne previnenie.

6.4. Vyšetrovatel' Úradu inšpekčnej služby, útvar inšpekcie, odbor inšpekčnej služby Stred uznesením zo dňa 28.02.2019 ČVS: SKIS-466/OISS-V-2018 podľa § 197 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa podľa trestného oznámenia žalobcu mala dopustiť príslušníčka PZ služobne zaradená vo funkcii vyšetrovateľa na oddelení vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej tým, že v služobnom obvode Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej v priebehu trestného konania vedeného na oddelení vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej pod ČVS:ORP-246/VYS-RA-2017 nemala vo veci konať a postupovať podľa zákona a platných právnych predpisov, nemala predmetný spisový materiál zaslať včas na odbor všeobecnej vnútornej správy príslušnému okresnému úradu, čím mala naschvál zanedbať svoju povinnosť s úmyslom ublížiť žalobcovi a napomôcť I. H., ktorú mala podľa vedomosti žalobcu, veľmi dobre poznať, pričom podozrenie má vyplývať aj zo správania vyšetrovatelky k osobe žalobcu pri výsluchu voči jeho osobe, o čom mal podať sťažnosť, odovzdal na disciplinárne konanie riaditeľovi Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Revúcej, lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť posudzovaný ako disciplinárne previnenie v zmysle § 52 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície. V odôvodnení vyšetrovatel' okrem iného uviedol, že zo zabezpečených materiálov neboli zistené pochybenia zo strany príslušníčky PZ, ktoré by zakladali jej trestnoprávnu zodpovednosť, ale je tu podozrenie, že sa svojim konaním dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. tým, že v služobnom obvode Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej v priebehu trestného konania vedeného na oddelení vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej pod ČVS:ORP-246/VYS-RA-2017 nemala vo veci konať a postupovať podľa zákona a platných právnych predpisov, pričom predmetný spisový materiál nezaslala včas na odbor všeobecnej vnútornej správy príslušného okresného úradu, a teda postupovala spôsobom rozporným s článkom 1 kódexu, čím mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti policajta vyplývajúcich z ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z.

6.5. Žalobca žiadosťou zo dňa 11.11.2019 požiadal Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur spôsobenej nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa Policajného zboru SR.

6.6. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky vo veci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody oznámilo žalobcovi listom č. KM-OPS1-P-139/2019 zo dňa 22.01.202, že žiadosť žalobcu považuje za nedôvodnú v plnom rozsahu a že jej nie je možné vyhovieť, nakoľko v danom prípade neboli naplnené základné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

6.7. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 05.08.2021 predložil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 12C/6/2020-160 zo dňa 16. júna 2021 týkajúci sa sporu žalobcu proti žalovanému Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- eur s príslušenstvom. Okresný súd Rimavská Sobota v uvedenej sporovej veci rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.000,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Z predloženého rozsudku vyplýva, že žalobca v tom konaní odôvodnil žalobu tým, že rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/73/17 zo dňa 17.09.2018 bol odsúdený pre pokračovací zločin týrania zverenej osoby a blízkej osoby. Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolania podaného žalobcom a prokurátorom proti uvedenému rozsudku, rozhodol uznesením sp. zn. 3To/156/18 zo dňa 28.11.2018 tak, že odvolaniu prokurátora v časti podanej v prospech žalobcu vyhovel a odvolanie žalobcu zamietol. Žalobca bol toho názoru, že rozhodnutia sú založené na nesprávnom právnom posúdení veci, že počas konania zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, že došlo k procesným pochybeniam a nesprávne úradnému postupu, kvôli ktorým došlo k porušeniu zákona v jeho neprospech. Žalobca sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu a pochybení v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 1T/73/2017, v konaní, v ktorom bol odsúdený a to nerozhodnutie o žiadostiach resp. sťažnostiach, konkrétne o poradí výsluchu svedkov, o návrhoch na vykonanie dokazovania napr. trestným spisom OR PZ SR OKP Revúca sp. zn. ORP-246/VYS-RA-2017, o výhradách proti pribratiu znalca, neumožnenie nazretia

do spisu, neumožnenie telefonického kontaktu s obhajcom a z dôvodu, že vo veci došlo k prieťahom, teda nezákonne bola obmedzená jeho sloboda. Okresný súd Rimavská Sobota žalobu žalobcu v časti o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur za žalobcom vytykaný nesprávny úradný postup spočívajúci v nerozhodnutí o žiadostiach resp. sťažnostiach, konkrétne o poradí vyluču svedkov, o návrhoch na vykonanie dokazovania napr. trestným spisom OR PZ SR OKP Revúca sp. zn. ORP-246/VYS-RA-2017, o výhradách proti pribratiu znalca, neumožnenie nazretia do spisu, rozhodol tak, že žalobu v tejto časti zamietol s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 220/2010 s tým, že nie každá vada konania zakladá zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom nezakladajú nedostatky či pochybenia v priebehu konania, ktoré predchádzali vydaniu rozhodnutia; v prípade nesprávnosti či vady postupu nachádzajú svoj odraz v obsahu rozhodnutia a môžu byť posudzované len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Odvolací súd v predmetnej trestnej veci nezistil procesné pochybenia, ktoré žalobca ako obžalovaný spochybňoval už v rámci dokazovania a dovolací súd ustálil, že na zistenie skutkového stavu vo veci boli súdom všetky dôkazy vykonané zákonným spôsobom a náležite boli vyhodnotené. K neumožneniu telefonického kontaktu s obhajcom súd dospel k záveru, že konštatovanie verejnej ochrankyne práv z 07.05.2018 o porušení práva žalobcu na telefonický kontakt s obhajcom je dostatočné zadostučinenie v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. a to i s prihliadnutím na to, že nebolo preukázané, že by žalobcovi porušenie tohto práva spôsobilo takú ujmu, pri ktorej by bolo samotné konštatovanie porušenia práva dostatočným zadostučinením. Súd priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,- eur za nesprávny úradný postup, prieťahy v konaní, ktorú sumu považoval za primeranú. Prieťahy v konaní skonštatoval predseda krajského súdu na základe sťažnosti žalobcu.

6.8. Žalobca na pojednávaní v prejednávanej veci dňa 05.08.2021 uviedol, že jeho právo zaručené Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd, právo na prejednanie vecí, bolo porušené, keď pri riešení ním podaného trestného oznámenia mu toto právo bolo odopreté a vznikla mu ujma. Žalobca uviedol, že po tom ako sa dozvedel ako dopadlo jeho trestné oznámenie schudol 20 kíľ a malo to na neho zlý dopad. Bol policajtom 22 rokov a vie, že podľa nariadenia ministra vnútra má byť spis odoslaný do 1 mesiaca, najviac do 2 mesiacov. V jeho prípade sa však tak stalo až po jednom roku. Žalobcovi bola spôsobená veľká škoda a to nie len tým, že spis bol odoslaný až po rozhodnutí súdu v jeho trestnej veci, ale aj tým, že priestupok, ktorý mal byť prejednaný už nebolo možné prejednať z dôvodu premlčania. Z toho dôvodu nemohol výsledok priestupkového konania využiť ani pri dovolaní, ani pri podaní sťažnosti na ústavný súd a ani ako dôvod obnovy konania.

7. Súd základ uplatneného nároku žalobcu posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravujúceho zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutím resp. nesprávneho úradného postupu orgánu štátu.

8. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písmeno b) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná

v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

Podľa § 9 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

9. Podľa citovaných ustanovení Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to nezákonné rozhodnutie orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody a nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom.

10. Žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe namietol nedostatok procesnej spôsobilosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ako orgánu oprávneného konať v mene Slovenskej republiky v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy za trvanie väzby.

10.1. Žalobca uviedol, že náhrady nemajetkovej ujmy sa v prejednávanej veci domáha za nesprávny úradný postup vyšetrovateľky Policajného zboru SR spočívajúci v jej nečinnosti, keďže dôležitý spisový materiál riadne a včas nedoručila príslušnému správne orgánu na priestupkové konanie. Za (ne)činnosť vyšetrovateľky Policajného zboru zodpovedá žalovaný. Ministerstvo vnútra Slovenskej

republiky je orgánom príslušným konať v mene štátu vychádzajúc z § 4 ods. 1 písmeno b) zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca tiež uviedol, že nemajetková ujma, ktorá mu vznikla za trvanie väzby, nie je predmetom tohto konania. V žalobe považoval za potrebné pre úplnosť dopodrobna uviesť skutkový stav v trestnej veci, aby zvýraznil, že v priebehu trestného konania, počas ktorého bol väzobne stíhaný, vznikli zbytočné prietahy, a aby poukázal i na tú skutočnosť, že trestné konanie nebolo vedené v medziach zákona.

10.2. Podľa § 4 ods. 1 písmeno b) bod 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

10.3. Súd po posúdení námietky označenia zastupujúceho orgánu štátu, vznesenej žalobcom označeným zástupcom štátu, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, dospel k záveru, že orgánom konajúcim v mene štátu v prejednávanej veci je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Žalobca sa v konaní domáhal nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru SR, a teda v mene štátu koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, nakoľko vznik žalobcom tvrdenej ujmy v trestnom konaní spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru.

11. Prvou a základnou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je vydanie nezákonného rozhodnutia orgánu štátu, existencia rozhodnutia orgánu verejnej moci vydaného pri výkone verejnej moci alebo nesprávny úradný postup orgánu štátu. V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania. V zmysle ustálenej súdnej judikatúry nesprávny úradný postup je postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou priamo nesúvisí, nevyústi do nej a neprejaví sa v obsahu konkrétneho rozhodnutia. K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie (nie však samotné vydanie rozhodnutia), lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci „bez zbytočných prietahov“ (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

11.1. Súd pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľky, príslušníčky PZ služobne zaradenej vo funkcii vyšetrovateľa na oddelení vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej spočívajúcom v porušení povinnosti urobiť úkon tým, že v priebehu trestného konania vedeného na oddelení vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej pod ČVS:ORP-246/VYS-RA-2017 nekonala a nepostupovala vo veci riadne a včas, keď spisový materiál nezaslala včas na odbor všeobecnej vnútornej správy príslušnému okresnému úradu, vychádzal z uznesenia Okresnej prokuratúry v Revúcej číslo 1 Pn 258/18/66 08-4 zo dňa 24.01.2019, vydaného vo veci podozrenia pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (bod 6.3. tohto rozsudku). Prokurátor v uznesení okrem iného uviedol, že preskúmaním spisového materiálu zistil, že vyšetrovateľka rozhodla dňa 04.10.2017 o odovzdaní veci Okresnému úradu Rimavská Sobota na prejednanie priestupku, avšak až dňa 12.10.2018 bolo uvedené rozhodnutie aj so spisom zaslané Okresnému úradu Rimavská Sobota, čo je neprimeraná lehota a mal za to, že v danom prípade by sa mohlo jednáť o disciplinárne previnenie. Vyšetrovateľ Úradu inšpekčnej služby, útvar inšpekcie, odbor inšpekčnej služby Stred uznesením ČVS: SKIS-466/OISS-V-2018 zo dňa 28.02.2019 (bod 6.4. tohto rozsudku) odovzdal vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa podľa trestného oznámenia žalobcu mala dopustiť príslušníčka PZ služobne zaradená vo funkcii vyšetrovateľa na oddelení vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej na disciplinárne konanie riaditeľovi Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Revúcej. Vyšetrovateľ Úradu inšpekčnej služby mal za to, že výsledky vyšetrovania preukázali, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť posudzovaný ako disciplinárne previnenie v zmysle § 52 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej

služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície. Disciplinárneho previnenia sa mala vyšetrovateľka dopustiť tým, že v priebehu trestného konania vedeného na oddelení vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej pod ČVS:ORP-246/VYS-RA-2017 nekonala a nepostupovala vo veci podľa zákona a platných právnych predpisov, keď spisový materiál nezaslala včas na odbor všeobecnej vnútornej správy príslušného okresného úradu, a teda postupovala spôsobom rozporným s článkom 1 kódexu, čím mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti policajta vyplývajúcich z ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z.

11.2. Žalobca v priebehu konania uviedol, že podľa ním zistených informácií bolo disciplinárne konanie voči vyšetrovateľke PZ SR ukončené disciplinárnym opatrením - písomným pokarhaním vyšetrovateľky v súlade s § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. Žalovaný toto tvrdenie žalobcu nijakým spôsobom nespороval, tvrdenie žalobcu nevyvrátil.

11.3. Súd tiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný sa k žalobcom vytykákanému nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcemu v nečinnosti vyšetrovateľky PZ nijakým spôsobom nevyjadril, tvrdenia žalobcu nespороval a ani neuvádzal okolnosti, ktoré by tvrdenia žalobcu v súvislosti s označeným nesprávnym úradným postupom boli spôsobilé vyvrátiť.

11.4. Vzhľadom k uvedenému mal súd za preukázané, že k nesprávnemu úradnému postupu vyšetrovateľky PZ SR spočívajúcemu v jej nečinnosti pri výkone verejnej moci a v zbytočných prieťahoch, v súvislosti so zaslaním spisového materiálu včas na odbor všeobecnej vnútornej správy príslušného okresného úradu v konaní vedenom pod ČVS:ORP-246/VYS-RA-2017 došlo. Vyšetrovateľka o odovzdaní veci Okresnému úradu Rimavská Sobota na prejednanie priestupku rozhodla dňa 04.10.2017, ale rozhodnutie so spisom zaslala Okresnému úradu Rimavská Sobota až dňa 12.10.2018.

12. Druhou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu v dôsledku neprávneho úradného postupu je preukázanie vzniku uplatnenej nemajetkovej ujmy a jej výšky. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Žalobca sa v konaní domáhal náhrady škody spôsobenej mu nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľky PZ SR v konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Revúcej pod ČVS:ORP-246/VYS-RA-2017, ktorú kvalifikoval ako nemajetkovú ujmu. Existencia škody je jednou z podmienok zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a skutočnosť, že škoda bola spôsobená v príčinnej súvislosti s vytykákaným a preukázaným nesprávnym úradným postupom. Základným predpokladom uplatnenia tejto majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy na strane žalobcu, teda existencia skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma vznikla. Vznik a existenciu nemajetkovej ujmy ako náhrady, ktorej sa žalobca v konaní domáhal je nutné preukázať.

12.1. Žalobca uviedol, že nemajetková ujma mu vznikla z dôvodu nezákonného výkonu trestu odňatia slobody, keďže si nemohol dlhé roky užívať osobnú slobodu, venovať sa svojej rodine, deťom a koníčkovi a tiež z dôvodu, že bol vzatý do väzby ako príslušník PZ, ktorý pôsobil v obci, kde každý každého pozná. Sám sa ťažko vyrovnával so samotným uloženým trestom aj so značnou mierou zníženia jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, pričom zníženie jeho cti a vážnosti v spoločnosti a aj v profesnej činnosti pociťoval od samého začiatku trestného stíhania. Táto situácia zasiahla aj jeho rodinu tak po stránke psychickej ako aj finančnej, keďže v dôsledku trestného stíhania stratil svoje zamestnanie. Žalobca mal za to, že je nesporné, že nesprávnym úradným postupom došlo k výraznému zásahu do jeho osobnostných práv a s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo a vzhľadom na závažnosť následkov, ktoré mu vznikli v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení, samotné konštatovanie porušenia jeho práv nie je dostatočným zadosťučinením. Žalobca tiež uviedol, že v dôsledku vytykákaného nesprávného úradného postupu schudol 20 kíl a malo to neho zlý dopad.

12.2. Žalobca však neuniesol dôkazné bremeno, keď v priebehu konania nepreukázal, že mu ujma vznikla, a že bola spôsobená práve v dôsledku nesprávného úradného postupu vyšetrovateľky PZ neskorým odoslaním spisu na priestupkové konanie. Preukázanie, že zásah do práv žalobcu mal skutočne následok a preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného, teda žalobcu. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Žalobca však v priebehu konania nepreukázal, že by mu v dôsledku ním vytykákaného nesprávného úradného postupu bola spôsobená nemajetková ujma, ktorej náhrady sa domáhal. Zo žiadnych žalobcom uvádzaných tvrdení nemožno vyvodiť, že práve v dôsledku vytykákaného nesprávného úradného postupu došlo k nim uvádzaným negatívnym následkom v jeho sfére, a teda že by mu vznikol nárok na nemajetkovú ujmu. Samotné konštatovanie žalobcu, že nečinnosťou vyšetrovateľky PZ mu

vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nezakladá predpoklad vzniku ujmy na strane žalobcu, bez uvedenia konkrétneho následku spôsobeného deklaroványm nesprávnym úradným postupom. Všeobecné poukázanie žalobcu na to, že morálna ujma vznikla v dôsledku prietahov v trestnom konaní bez uvedenia konkrétneho zásahu spôsobeného žalobcovi práve v dôsledku deklarovaneho nesprávneho úradného postupu v danej veci. Takto všeobecné tvrdenie žalobcu nemá vo vzťahu k nároku žalobcu na nemajetkovú ujmu bez preukázania jej vzniku v príčinnej súvislosti práve s vytýkaným nesprávnym úradným postupom právnu relevanciu.

12.3. V zmysle citovaného ustanovenia § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza nemajetková ujma v peniazoch, ak ju nie je možné uspokojiť inak a to len v prípade, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Vznik a existenciu nemajetkovej ujmy ako náhrady, ktorej sa poškodený v konaní domáha je nutné preukázať. Základným predpokladom uplatnenia nemajetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že nastali závažné následky v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení, pričom preukázanie závažnosti následkov vzniknutých v dôsledku vytýkaného nesprávneho úradného postupu zaťažuje poškodeného. Zákonodarca pri existujúcej právnej úprave všeobecnému súdu neposkytol oprávnenie na poskytnutie primeranej nemajetkovej ujmy len pri konštatovaní porušenia práva žalobcu bez negatívneho prejavu v jeho sfére, a to na rozdiel od čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky relevantného pre Ústavný súd Slovenskej republiky. V konaní o nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je žalobca zaťažený dôkazným bremenom ohľadom vzniku a rozsahu nemajetkovej ujmy, pričom musí preukázať konkrétny negatívny prejav nemajetkovej ujmy vo svojej osobnostnej sfére (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 129/2014-116 zo dňa 21.05.2014). Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nemajetkovú ujmu možno priznať len v prípadoch, že ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom nie je možné uspokojiť inak, teda napraviť ju inými právnymi prostriedkami. Nemajetková ujma je určitou náhradou za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v nemajetkovej sfére dotknutej osoby. Je pritom podstatné, v akom rozsahu bola znížená česť, dôstojnosť a postavenie fyzickej osoby. Súd v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. môže priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch len za predpokladu takej intenzity týchto následkov, že konštatovanie porušenia práva nie je postačujúce pre odstránenie následkov, ktoré u žalobcu nastali, pretože došlo k značnému zníženiu jeho dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Žalobca však v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, keď v priebehu konania nepreukázal, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu mu bola spôsobená nemajetková ujma. Bolo povinnosťou žalobcu, ktorý mal v konaní dôkazné bremeno, preukázať vznik nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy t.j. preukázať, že nesprávnym úradným postupom bol závažným spôsobom ovplyvnený jeho súkromný život alebo spoločenské uplatnenie a preukázať závažnosť vzniknutej ujmy a závažnosť okolností, za ktorých došlo k porušeniu jeho práv (§17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z). Žalobca však uplatnenú nemajetkovú ujmu relevantne neodôvodnil, neuviedol skutočnosti na preukázanie, že by ním vytýkaným nesprávnym úradným postupom došlo ku konkrétnym negatívnym následkom, v dôsledku ktorých by mu bola spôsobená nemajetková ujma.

12.4. Súd tiež poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 12C/6/2020-160 zo dňa 16. júna 2021 vydaného v sporovej veci žalobcu voči žalovanému Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- eur s príslušenstvom. Žalobca sa v tom konaní domáhal náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Revúca v trestnom konaní sp. zn. 1T/73/2017, a ktorý mal spočívať v nerozhodnutí o jeho žiadostiach resp. sťažnostiach, konkrétne o poradí výsluchu svedkov, o návrhoch na vykonanie dokazovania napr. trestným spisom OR PZ SR OKP Revúca sp. zn. ORP-246/VYS-RA-2017, o výhradách proti pribratiu znalca, neumožnenia nazretia do spisu, neumožnenia telefonického kontaktu s obhajcom a z dôvodu, že v predmetnom trestnom konaní došlo k prietahom. Žalobca v tom konaní takmer identicky odôvodňoval vznik nemajetkovej ujmy, ktorá mu však mala vzniknúť v dôsledku inej príčiny, v dôsledku nesprávneho úradného postupu iného orgánu verejnej moci (súdu). Žalobca uviedol, že mu vznikla nemajetková ujma z dôvodu, že dlhé roky si nemohol užívať osobnú slobodu, nemohol sa venovať rodine, deťom a koníčkum, bol vo väzbe, ktorá sa na ňom vykonávala ako príslušníkovi PZ, a že sa ťažko vyrovnáva so značnou mierou zníženia jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti. Z uvedeného následne vyplýva, že žalobca svoje tvrdenia ohľadne vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v príčinnej súvislosti s vytýkaným nesprávnym úradným postupom v tomto konaní nepreukázal. Vzhľadom na okolnosti prípadu, kedy nebolo preukázané, že by ním vytýkaný nesprávny úradný postup vyšetrovatelky PZ do pomerov žalobcu zasiahol závažným

spôsobom, má súd zato, že žalobcovi ujma spôsobená práve týmto vytýkaným nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa nevznikla. Žalobca žiadne skutočnosti, ktoré by zdôvodňovali závažnú zmenu pomerov na jeho strane, v súkromnom, pracovnom živote alebo v spoločenskom uplatnení nepreukázal.

13. Ďalšou, treťou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nezákonným úradným postupom) a vzniknutou ujmom. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku; ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992). O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda - majetková resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani majetková či nemajetková ujma.

13.1. V prejednáwanej veci žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku nemajetkovej ujmy v dôsledku ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu. Žalobcom uvádzaná príčinná súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou náhradou nemajetkovej ujmy neobstoí, nakoľko nejde o priamu príčinnú súvislosť, keďže nebolo preukázané, že nesprávny úradný postup spočívajúcim v neodoslání spisového materiálu na prejednanie priestupku bol v príčinnej súvislosti so žalobcom uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy. V súvislosti s uplatnenou náhradou nemajetkovej ujmy a žalobcom uvádzanými dôvodmi jej vzniku, nie je možné tvrdiť, že táto žalobcovi vznikla v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym postupom vyšetrovateľky PZ. O vzťah príčinnej súvislosti v prejednáwanej veci by išlo len vtedy, ak by nemajetková ujma vznikla ako následok porušenia povinnosti, resp. ako následok právom kvalifikovanej okolnosti, teda ak by bol nesprávny úradný postup a žalobcom uplatnená nemajetková ujma vo vzájomnom pomere príčiny a následku a žalobca by preukázal, že ak by k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo, neprišlo by ani k nemajetkovej ujme. Ak bola príčinou škody iná skutočnosť, nevzniká zodpovednosť za škodu. Zo samotného nesprávneho úradného postupu nie je možné dovodzovať vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku. Súd mal teda za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku ním tvrdenej nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu, keď žalobcom uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy, nie je v priamej príčinnej súvislosti s vytýkaným nesprávnym úradným postupom, keďže nesprávny úradný postup nebol v príčinnej súvislosti s uplatnenou náhradou.

13.2. Žalobca odôvodňoval vznik nemajetkovej ujmy tým, že vytýkaným nesprávnym úradným postupom boli zároveň porušené jeho základné práva na spravodlivé konanie a právo na obhajobu. Počas nečinnosti bol väzobne stíhaný a nie je pochybnosť, že väzba v prípravnom konaní a v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas a dĺžka väzby nesmie byť neprimeraná. Podľa žalobcu v jeho prípade bolo porušené aj právo na osobnú slobodu nečinnosťou a nesprávnym úradným postupom, keď namiesto konania ex offa, bez zbytočných odkladov a v súlade so zákonom bol dôležitý spisový materiál, ktorý mal byť podstatným dôkazom o nevine žalobcu v trestnej veci, odoslaný príslušnému Okresnému úradu na prejednanie až s ročným omeškaním, čím boli tiež porušené jeho práva na účinnú obhajobu a zároveň v toho dôsledku bol nezákonne vo výkone trestu odňatia slobody, v dôsledku čoho si nemohol dlhé roky užívať osobnú slobodu, venovať sa svojej rodine, deťom a koníčkum.

13.3. Z uvedeného je zrejmé, že priama príčinná súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a žalobcom tvrdenými následkami neexistuje, nakoľko nie v dôsledku včasného neodoslania spisového materiálu vyšetrovateľkou PZ SR došlo k väzobnému stíhaniu žalobcu a k právoplatnému odsúdeniu žalobcu a k výkonu trestu odňatia slobody. Žalobca tiež uviedol, že náhrady nemajetkovej ujmy sa domáha v dôsledku nesprávneho úradného postupu, keď bol vzatý do väzby ako príslušník PZ, ktorý pôsobil v obci, kde každý každého pozná a z dôvodu, že sám sa ťažko vyrovnáva so samotným uloženým trestom aj so značnou mierou zníženia jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti. Zníženie jeho cti a vážnosti v spoločnosti a aj v profesnej činnosti pociťuje od samého začiatku trestného stíhania, pričom táto situácia zasiahla aj jeho rodinu tak po stránke psychickej ako aj finančnej, keďže v dôsledku trestného stíhania stratil svoje zamestnanie.

13.4. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo

medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

13.5. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu, že v dôsledku neskorého zaslania rozhodnutia a spisového materiálu Okresnému úradu Rimavská Sobota na prejednanie priestupku došlo v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 1T/73/2017, v trestnom konaní, v ktorom bol žalobca uznaný za vinného a odsúdený, k porušeniu jeho práv na obhajobu, keď súd nemal možnosť oboznámiť sa s označeným spisom, čo mohlo zmeniť závery o vine či nevine žalobcu, súd uvádza, že na uvedené nemohol prihliadnuť, nakoľko trestné konanie žalobcu je právoplatne skončené, v konaní nebolo ani tvrdené, že odsudzujúci rozsudok bol predpísaným spôsobom zrušený a súd v civilnom konaní na náhradu škody nemá právomoc preskúmať právoplatné rozhodnutia iného súdu, nie je oprávnený preskúmať ich oprávnenosť a je povinný vychádzať z toho, že boli vydané v súlade so zákonom. Súd tiež v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 115/2010 zo dňa 31. mája 2011 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 2/2017 zo dňa 30. novembra 2017, podľa ktorého zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom totiž nezakladajú nedostatky či pochybenia v priebehu konania, ktoré predchádzali vydaniu rozhodnutia a to ani za situácie, že tieto následky mali za následok vydanie nesprávneho rozhodnutia. Pokiaľ orgán štátu zisťuje a posudzuje predpoklady pre rozhodnutie, zhromažďuje a hodnotí predpoklady pre rozhodnutie, právne ich posudzuje a pod., ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu individuálneho správneho rozhodnutia; prípadné nesprávnosti či vady tohto postupu nachádzajú svoj odraz v obsahu rozhodnutia a môžu byť posudzované len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa § 5 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z.

13.6. Žalobca vznik nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť v priamej príčinnej súvislosti s vytýkaným nesprávnym úradným postupom nielenže nepreukázal, ale ani neuviedol. Je zrejmé a nepochybné, že vznik nemajetkovej ujmy, ktorá žalobcovi mala vzniknúť výkonom väzby, výkonom trestu odňatia slobody a ním vytýkaným nesprávnym vedením trestného konania pred súdom, nie je v priamej príčinnej súvislosti s vytýkaným nesprávnym úradným postupom vyšetrovatelky PZ. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy nijakým spôsobom nepreukázal a ani neuviedol. Žalobca nepreukázal, že následkom nesprávneho úradného postupu v danej veci sa zmenili pomery na jeho strane, a že v jeho dôsledku došlo k závažným následkom, následkom, ktoré by mali dopad na jeho spoločenské uplatnenie. Ide o pomery poškodenej osoby, teda žalobcu, na ktoré súd prihliada pri určovaní nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje konkrétny právny pomer účastníkov konania (§ 17 zákona č. 514/2003 Z.z.). Táto právna norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia bezprostredne nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ nie sú dané skutočnosti relevantným spôsobom preukázané žalobca neunesol bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 1/2012-38 z 12.01.2012, v ktorom súd konštatoval vo vzťahu k dôkaznému bremenu pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z., že dôkazná povinnosť na preukázanie splnenia kvalifikovaných podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy, ako i kritérií pre určenie jej výšky stíha výlučne poškodeného.

14. Žalobca v priebehu konania navrhol vykonať dokazovanie pripojením spisu Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/73/17, spisu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/156/2018, vyšetrovacieho spisu OR PZ SR - OKP Revúca sp. zn. ORP-246/VYS-RA-2017 a Administratívneho spisu Okresného úradu Rimavská Sobota sp. zn. OS-RS-OVVS-2018/015198. Súd žalobcom navrhnuté dokazovanie nevykonával z dôvodu, že žalobca súdu neuviedol, na preukázanie akých skutočností a za akým účelom majú byť ním uvedené dôkazy vykonané a aké sporné skutkové tvrdenia majú byť preukázané a ani neuviedol, ktoré konkrétne listiny z uvedených spisov majú byť pre rozhodnutie vo veci relevantné a z akého dôvodu. Navyiac ako už súd uviedol, žalovaný tvrdenia ohľadne vytýkaného nesprávneho úradného postupu vyšetrovatelky PZ nijako nesporeoval. Súd považoval navrhnuté dokazovanie za nadbytočné a nevhodné a navyiac žalobca ani neuviedol, že by nebolo v jeho možnostiach podľa neho relevantné listinné doklady z uvedených spisov, ktoré žiadal pripojiť, sám súdu predložiť.

15. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi. Žalobca v konaní nepreukázal kumulatívne splnenie zákonom predpokladaných podmienok pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. V konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia ohľadne vzniku nemajetkovej ujmy a jej výšky, a príčinnej súvislosti medzi vznikom uplatnenej nemajetkovej ujmy, a nesprávnym úradným postupom, teda priamej príčinnej súvislosti.

16. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku teda podľa úspešnosti žalovaného v spore, keď žalovaný bol v konaní plne úspešný. Súd však žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaný si výslovne náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.